

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžfk/30/2017
Identifikačné číslo spisu: 7016200383
Dátum vydania rozhodnutia: 29.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7016200383.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana v právnej veci sťažovateľa (pôv. žalovaného): Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, IČO: 42 499 500, so sídlom Lazovná č. 63, 974 01 Banská Bystrica proti žalobcovi: BLACK DIAMONDS s.r.o., IČO: 46 638 369, so sídlom Floriánska č. 19, Košice, zast.: JUDr. Ivanom Vánkom, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Floriánska č. 19, Košice, vo veci všeobecnej správnej žaloby, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, zo dňa 09. novembra 2016 č.k. 7S/43/2016-56, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Žalobcovi právo na úplnú náhradu trov kasačného konania proti sťažovateľovi p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie na finančnom orgáne

1. Rozhodnutím č. 102439585/2016 z 26.01.2016 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“- č.l. 7) žalovaný ako odvolací finančný orgán konajúci v zmysle § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej tiež na účely rozsudku „Daňový poriadok“) potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Košice (ďalej len „správca dane“) č. 20990043/2015 zo 14.10.2015 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“).

Podľa § 74 ods. 4 Daňového poriadku v znení relevantnom na preskúmanú vec odvolací orgán napadnuté rozhodnutie v odôvodnených prípadoch zmení alebo zruší, inak napadnuté rozhodnutie potvrdí. Odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti na ďalšie konanie a rozhodnutie, ak sú na to dôvody. Ak odvolací orgán rozhodnutie zruší a vráti vec na ďalšie konanie a rozhodnutie, správca dane alebo orgán, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, je viazaný právnym názorom odvolacieho orgánu.

2. Prvostupňovým rozhodnutím bol podľa § 68 ods. 6 Daňového poriadku žalobcovi ako platiteľovi dane

(viď aj jeho IČ DPH) vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty (ďalej len „daň“, resp. „DPH“) za zdaňovacie obdobie marec 2014 na tom skutkovom základe, že oproti nadmernému odpočtu vykázanému žalobcom v daňovom priznaní tento mu správcom dane po vykonaní daňovej kontroly nebol priznaný.

3. Výrubenie dane pri aplikácii ustanovenia § 49 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 222/2004 Z.z.“) správca dane odôvodnil tým, že šetrením za príslušné zdaňovacie obdobie boli zistené také skutočnosti a vykonané dôkazy, ktoré odôvodňovali potvrdiť výsledok daňovej kontroly uvedený v protokole z daňovej kontroly č. 20142539/2015 z 24.04.2015 (ďalej len „protokol“).

Podľa § 68 ods. 6 Daňového poriadku v citovanom znení správca dane v rozhodnutí vydanom vo vyrubovacom konaní určí rozdiel v sume, ktorú mal daňový subjekt podľa osobitných predpisov vykázat alebo na ktorú si uplatnil nárok podľa osobitných predpisov.

4. Ďalej z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia je nepochybné, že správca dane vykonal u sťažovateľa daňovú kontrolu za vymedzené zdaniteľné obdobie s nasledovným prerokovaním protokolu, pričom uvedenou kontrolou preveroval opodstatnenosť údajov týkajúcich sa uplatneného nároku na odpočítane dane z pridanej hodnoty. Z daňového spisu záverom vyplýva, že základným dôvodom pre nepriznanie požadovaného nadmerného odpočtu je nesplnenie hmotnoprávných podmienok uvedených v § 49 ods. 2 písm. a) [žalobca nepreukázal, že predmetný tovar používa na svoje podnikanie] zák. č. 222/2004 Z.z.

Podľa § 49 ods. 2 písm. a) zák. č. 222/2004 Z.z. v citovanom znení platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň

a) voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

5. Žalobca je registrovaným platiteľom pre daň z pridanej hodnoty od 01.03.2014 a v daňovom priznaní k dani za zdaňovacie obdobie marec 2014 si uplatnil odpočítanie dane pri registrácii platiteľa dane podľa § 55 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z.z.

Podľa § 55 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z.z. v citovanom znení osoba, ktorá sa stala platiteľom, môže odpočítať daň viažucu sa k majetku, ktorý nadobudla pred dňom, keď sa stala platiteľom, ak tento majetok nebol zahrnutý do daňových výdavkov podľa osobitného predpisu v kalendárnych rokoch predchádzajúcich kalendárnemu roku, v ktorom sa stala platiteľom, okrem zásob. Daň pri majetku, ktorý je podľa osobitného predpisu odpisovaným majetkom, platiteľ zníži o pomernú časť dane zodpovedajúcu odpisom; platiteľ, ktorý nie je účtovnou jednotkou, použije pri znížení odpočítateľnej dane postup ako platiteľ, ktorý je účtovnou jednotkou. Platiteľ nemôže odpočítať daň, ak majetok nepoužije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ.

6. Správca dane označil nasledujúci majetok ako ten, u ktorého nie je možno uplatniť nárok na odpočítanie daň:

a) motorové vozidlá (13 ťahačov, 11 návesov, 1 Alfa Romeo) nadobudnutých na základe faktúry z 30.03.2013 od spoločnosti EUROTRANS KOŠICE s.r.o., Košice (ďalej tiež „nájomca vozidiel“),

b) ojazdené motorové vozidlo IVECO STRALIS nadobudnuté na základe faktúry zo 06.03.2013 od spoločnosti SLOVAK FINANCE s.r.o., Bratislava,

c) náves ZASTA nadobudnutý na základe faktúry zo 25.04.2013 od spoločnosti RDK, s.r.o., Rožňava (ďalej všetci spoločne aj „dodávatelia vozidiel“),

d) použitá oceľová konštrukcia nadobudnutá na základe faktúry zo 17.04.2013 od fyzickej osoby O. U. - Corvex,

e) štvorkolka nadobudnutá na základe faktúry z 31.05.2013 od spoločnosti 4-KOLKY s.r.o., Poprad,

i) žalobca na základe zmlúv o prenájme z 21.01.2013 prenajal všetky hore uvedené motorové vozidlá, (1) z toho ťahače prenajal spoločnosti EUROTRANS KOŠICE s.r.o.,

ii) následne bol majetok ku dňu 01.06.2014 (t.j. mimo zdaňovacie obdobie) zaistený v trestnom konaní pre podozrenie, že sa využíval na trestnú činnosť,

f) konateľ žalobcu bol od 01.06.2014 vzatý do väzby,

(1) žalobca si podľa správcu dane mal zabezpečiť splnomocneného zástupcu, ktorý by konal za daňový subjekt,

(2) toto urobil až dňa 11.09.2014, kedy splnomocnil na všetky právne úkony pani I. Z., Košice,

g) v trestnej veci organizovanej skupiny obv. H. U. a spol. stíhaných pre zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c) ods. 4 Trestného zákona a trestného stíhania obv. H. H. a obv. U. F. pre obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 233 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. a) Trestného zákona bolo vyšetrowanie ukončené,

i) dňa 30.11.2015 bol na Úrad špeciálnej prokuratúry zaslaný vyšetrovací spis spolu s Návrhom na podanie obžaloby a Návrhom na zhabanie majetku žalobcu,

ii) v daňových priznaniach za marec - december 2014 a január a február 2015 žalobca nedeklaroval žiadne dodania tovarov a služieb ako platiteľ.

7. Žalobca deklaroval, že k 31.03.2014 zaplatil faktúru

- č. 2013033012 na sumu 141.335,28 € čiastočne v rozsahu 33.000,00 €, a to sumu 18.300,00 € zápočtom a sumu 15.000,00 € v hotovosti,

- č. 2013068 na sumu 12.000,00 € čiastočne v rozsahu 11.000,00 € v hotovosti,

- č. 117/13 na sumu 9.000,00 € nebola k 31.03.2014 uhradená ako aj

- č. 1142013 na sumu 13.979,60 € nebola k 31.03.2014 uhradená.

8. Na základe vykonaných dôkazov v zmysle § 24 Daňového poriadku správca dane dospel k záveru, ktorý si osvojil aj žalovaný, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k jeho tvrdeniu, že predmetný majetok v zmysle § 55 a § 49 zák. č. 222/2004 Z.z. využíva na účely podnikania platiteľa dane, a preto aj žalovaný potvrdil správnosť záveru, že vyššie opísaný majetok nenaplnil tak sledovaný účel na účely odpočtu dane.

II.

Konanie na správnom súde

A)

9. Proti preskúmanému rozhodnutiu podal žalobca za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“, resp. „Občiansky súdny poriadok“) prostredníctvom právneho zástupcu na Krajský súd v Košiciach žalobu z 31.03.2016.

10. Krajský súd v Košiciach ako správny súd konajúci po 01.07.2016 v zmysle ustanovenie § 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“, resp. „Správny súdny poriadok“) posúdil zákonnosť preskúmaného rozhodnutia v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná (viď bod č. 33 napadnutého rozsudku) a preskúmané rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a zistenie skutkového stavu daňovými orgánmi bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci.

Preto podľa § 191 ods. 1 písm. d) a e) S.s.p. vo svojom rozsudku (ďalej len „napadnutý rozsudok“) vyslovil, že preskúmané rozhodnutie zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Podľa § 491 ods. 1 S.s.p. platí, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku predo dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 191 ods. 1 písm. d) a e) S.s.p. správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak

d) je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov,

e) zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci, [...]....

11. S poukazom na relevantné ustanovenia Správneho súdneho poriadku, Daňového poriadku a zák. č. 222/2004 Z.z. a po podrobnej rekapitulácii skutkového stavu zachyteného v spise správcu dane, žalobných dôvodov a argumentácie žalovaného správny súd (viď bod č. 42 a nasl. napadnutého

rozsudku) zdôraznil, že úlohou správcu dane bolo v súlade s ust. § 24 ods. 2 Daňového poriadku aj zistiť skutkový stav v tom smere, či prenajaté motorové vozidlá žalobcom nájomcovi vozidiel boli aj týmto nájomcom v období po registrácii na daň využívané na vykonávanie jeho podnikateľskej činnosti tak, ako to vyplývalo z uzatvorených nájomných zmlúv.

12. V tejto súvislosti správny súd poukázal na dôkaznú aktivitu žalobcu, ktorý predložil správne mu súdu súbor (zväzok) obsahujúci množstvo výpisov z mýtnych jednotiek kamiónov za obdobie mesiacov marec 2014 - máj 2014 od Národnej diaľničnej spoločnosti a.s. Bratislava (viď bod č. 43 napadnutého rozsudku). Ďalej v tomto súbore sa nachádzali aj potvrdenia o činnostiach nájomcu vozidiel podľa Nariadenia ES č. 561/2006, CMR z medzinárodnej nákladnej prepravy tovarov od spoločnosti BIOECO TRADING S.A. a faktúry od tejto spoločnosti za rozhodné obdobie.

13. V tejto súvislosti správny súd zdôraznil, že uvedené skutočnosti mu teda len potvrdzujú, že správca dane mal vykonať dokazovanie aj vo vzťahu k využívaniu prenajatých motorových vozidiel v zmysle uzatvorených nájomných zmlúv medzi žalobcom a nájomcom vozidiel.

14. S poukazom na vyššie uvedené dôvody dospel správny súd k záveru, že žaloba je dôvodná.

III.

Obsah kasačnej sťažnosti / stanoviská

A)

15. Proti napadnutému rozsudku sťažovateľ v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť zo dňa 16.01.2017 (č.l. 72) spísanú zamestnancom žalovaného s požadovaným vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa z dôvodu uvedeného v

- § 440 ods. 1 písm. g) v spojení s odsekom 2 S.s.p., t.j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

16. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch postupom podľa § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. vrátane nutnosti zohľadniť hore uvedenú povinnosť podľa odseku 2 najmä uviedol, že správny súd:

- žalobca nepreukázal, že majetok, ku ktorému viažucu sa daň odpočítal pri registrácii platiteľa, použije na dodávky tovarov služieb ako platiteľ

o tým porušil § 55 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z.z.,

o ani počas výkonu daňovej kontroly ani vo vyrubovacom konaní nepredložil relevantné dôkazy,

o viď aj závery Ústavného súdu Slovenskej republiky v nálezu č. III. ÚS 401/09-17 zo dňa 16. decembra 2009,

o už pochybnosti správcu dane, či pri odpočítaní dane pri registrácii platiteľa dane bola splnená podmienka použitia majetku dodávky tovarov a služieb ako platiteľa, vedie k presúvaniu dôkazného bremena medzi správcou dane a daňovým subjektom,

o to, že sa správca dane nevysporiadal s návrhmi žalobcu na doplnenie konania, nevytvára právo požadovať od správcu dane, aby prevzal jeho dôkazné bremeno,

- názor správneho súdu o nutnosti vykonať dôkladnejšie dokazovanie vo vzťahu k využívaniu prenajatých motorových vozidiel, je nesprávny

o žalobca nepredložil vierohodný dôkaz o tejto skutočnosti,

o navyše faktúra č. 2013033012 z 30.03.2013 vystavená nájomcom vozidiel sa eviduje ako neuhradená,

o uvedený súbor dokladov bol predložený správne mu súdu bez toho, aby bol predložený správcovi dane alebo žalovanému,

17. Záverom sťažovateľ navrhol procesný záver konania na kasačnom súde v tom duchu, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu žalobcu zamietol s tým, že žalobcovi neprizná náhradu trov konania.

B)

18. Zo stručného vyjadrenia žalobcu z 23.02.2018 (replika na č.l. 81) ku kasačnej sťažnosti vyplýva, že žalobca zotrváva na všetkých doterajších písomných a ústnych prednesoch, ktoré záujme hospodárnosti nebude opakovať.

19. Ďalej žalobca prezentoval svoju argumentáciu, prečo tvrdenia sťažovateľa obsiahnuté v kasačnej sťažnosti neobstoja. Najmä sa vyjadril k dôkazom, ktoré neboli vo fyzickej dispozícii žalobcu a nemohol ich ani vyžiadať od nájomcu vozidiel, keďže jeho konateľ (pán H. U.) bol od júna 2014 do júna 2016 vo väzbe.

20. Záverom žalovaný navrhol, aby kasačný súd sťažovateľom podanú kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú. Pre prípad úspechu si žalobca uplatnil trovy konania v plnej výške.

IV.

Právne názory kasačného súdu

21. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas [§ 443 ods. 2 písm. a) S.s.p.], a s prihliadnutím na formálnu viazanosť posudzovania kasačnej sťažnosti [§ 453 ods. 2 časť vety prvej pred bodkočiarkou v spojení s § 439 ods. 3 písm. a) S.s.p.] a neviazanosť sťažnostným návrhom (§ 453 ods. 3 S.s.p.) kasačný súd preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačnú sťažnosť je v zmysle § 461 S.s.p. potrebné zamietnuť, nakoľko po jej preskúmaní kasačný súd na základe nižšie uvedených právnych názorov dospel k záveru, že je nedôvodná. Takto kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol súbežne zverejnený tak na úradnej tabuli súdu ako aj na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29. mája 2018 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

22. Na prvom mieste kasačný súd zdôrazňuje, že zákonodarca výkon správneho súdnictva (najmä čl. 46 a čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) založil iba na návrhovej slobode účastníka (v preskúmvanej veci sťažovateľa), t.j. na zodpovednosti za obranu svojich práv (vigilantibus leges sunt scriptae) v medziach čl. 13 Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd, vybrať si podľa Správneho súdneho poriadku z prostriedkov ochrany ten najvhodnejší proti preskúmvanému rozhodnutiu či postupu správcu dane a následne proti napadnutému rozsudku. Preto kasačný súd nie je oprávnený do tejto procesnej slobody vstupovať.

23. V uvedenej súvislosti musí kasačný súd tiež zdôrazniť, že právo na súdnu ochranu (čl. 46 a nasl. ústavy Slovenskej republiky) nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzujúcim podmienkam (čl. 51 ods. 1 ústavy). To platí aj v prípade kasačnej sťažnosti ako mimoriadneho opravného prostriedku (§ 438 ods. 1 S.s.p.), ktorý nie je možné použiť „celoplošne“ na odstránenie nespokojnosti účastníka konania s akýmkoľvek rozhodnutím správneho súdu a ktorej aplikácia môže narušiť princíp právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (§ 145 S.s.p.).

24. Pôvodná úprava súdneho prieskumu rozhodnutí správnych orgánov vrátane inštitútu opravných prostriedkov sa od účinnosti Správneho súdneho poriadku podstatne zmenila s tým, že konanie o kasačnej sťažnosti má zabezpečiť tri rozdielne úlohy, a to rýchlu a efektívnu nápravu najpodstatnejších procesných pochybení, objasnenie otázok zásadného právneho významu ako aj zjednocovanie judikatúry. Je potom na zvážení sťažovateľa vrátane zvýšeného významu úlohy kvalifikovane právneho konania sťažovateľa (§ 5 ods. 5 v spojení s § 449 ods. 1 veta prvá S.s.p.), ktorú z uvedených úloh má ním podaná kasačná sťažnosť v správnom súdnictve plniť.

25. Zo zásady, že kasačný súd je dôvodmi kasačnej sťažnosti viazaný [§ 439 ods. 3 písm. a) a contrario § 453 ods. 2 veta druhá S.s.p.] jednoznačne vyplýva procesná povinnosť sťažovateľa s plnou zodpovednosťou za procesný výsledok navrhnutý v kasačnej sťažnosti [sťažnostný návrh podľa § 445

ods. 1 písm. d) S.s.p.] objasniť zákonným spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť opravného prostriedku, a náležite vymedziť dôvod kasačnej sťažnosti [§ 440 v spojení s 445 ods. 1 písm. c) S.s.p.]. V dôsledku spomenutej viazanosti kasačný súd nekoná nad rozsah (§ 453 úvod S.s.p.), ktorý sťažovateľ vymedzil v kasačnej sťažnosti uplatneným dôvodom.

26. Sťažovateľ generálne namieta, že správny súd nesprávne právne posúdil preskúmanú vec, t.j. meritum sporu [kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p.]. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na to, že s týmto kasačným dôvodom zákonodarca spája právnu situáciu, kedy správny súd na správne a zákonným spôsobom zistený skutkový stav (§ 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.) bez väd zaťažujúcich jeho rozhodovanie (písmena a/ až f/) nesprávne aplikuje objektívne právo v merite veci, a to spätne na takto zistený skutkový stav, bez možnosti opory v doterajšej ustálenej rozhodovacej praxi kasačného súdu (a contrario písmeno h/).

27. Uvedený dôvod je relevantný iba, ak je nesprávnosť aplikácie objektívneho práva správnym súdom (resp. nesprávne vyriešenie niektorej právnej otázky správnym súdom) zapríčinená chybným výberom normy hmotného práva alebo procesného práva, ktorá vo svojej hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Preto nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom konkrétne spočíva v tom, že použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

28. V uvedenej súvislosti musí kasačný súd zdôrazniť, že pri výklade právnych predpisov a ich inštitútov nemôže správny súd k nim pristupovať len z hľadiska gramatického výkladu ale musí si spoľahlivo ustáliť zmysel a účel dotknutej právnej normy, t.j. v preskúmanej veci otázku prípustnosti súčasného napadnutia právoplatného rozsudku viacerými dôvodmi kasačnej sťažnosti a tým aj vylúčiť kontraproduktívnu snahu sťažovateľa či už z dôvodu neistoty alebo nedostatku úplného presvedčenia o správnosti svojej kasačnej argumentácie pokusne uplatňovať popri sebe rozmanité, so sporom vecne nesúvisiace, hypotetické alebo navzájom sa vylučujúce dôvody, a skúšať, ako budú prijaté kasačným súdom.

29. Prostredníctvom sťažnostných bodov (viď bod č. 16) na prvom mieste sťažovateľ poukazuje na to, že žalobca nepreukázal v zmysle § 24 ods. 2 Daňového poriadku naplnenie zákonných podmienok na uplatnenie práva si odpočítať daň viažucu sa k majetku v zmysle § 55 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z.z.

30. V súvislosti s uvedenou argumentáciou kasačný súd musí upozorniť, že uvedené právo je podmienené splnením nasledujúcich podmienok:

- majetok musí byť nadobudnutý zaregistrovaným platiteľom pred dňom, keď sa stal platiteľom,
- odpočítaná daň sa viaže k tomuto majetku,
- majetok nebol zahrnutý do daňových výdavkov podľa osobitného predpisu v kalendárnych rokoch predchádzajúcich kalendárnemu roku, v ktorom sa stala platiteľom ako aj
- musí majetok použiť na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ.

31. V žiadnom prípade zákonodarca nepodmienil vznik tohto práva okrem podmienky nadobudnutia majetku pod podmienku aj majetok zaplatiť. Preto sťažnostný bod žalovaného, poukazujúci na neuhradenie faktúry č. 2013033012 z 30.03.2013, nie je dôvodný v preskúmanej veci.

32. Ďalej je nepochybné, že žalobca použil majetok, najmä v jeho časti týkajúcich sa vozidiel, jeho prenajatím formou nájomnej zmluvy v prospech nájomcu vozidiel. Zák. č. 222/2004 Z.z. medzi zdanieľné obchody (rubrika nad § 8), ktoré musia mať v zmysle § 3 ods. 2 zák. č. 222/2004 Z.z. charakter odplatných činností, zaradil aj dodanie služby negatívne vymedzené v § 9 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z.z. Pre kasačný súd je však nepochybné, že nájom vozidiel pod pojem dodanie služby je možné podradiť.

Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 222/2004 Z.z. v citovanom znení ekonomickou činnosťou (ďalej len

"podnikanie") sa rozumie každá činnosť, z ktorej sa dosahuje príjem a ktorá zahŕňa činnosť výrobcov, obchodníkov a dodávateľov služieb vrátane ťažobnej, stavebnej a poľnohospodárskej činnosti, činnosť vykonávanú ako slobodné povolanie podľa osobitných predpisov, 1) duševnú tvorivú činnosť a športovú činnosť. Za podnikanie sa považuje aj využívanie hmotného majetku a nehmotného majetku na účel dosahovania príjmu z tohto majetku; ak je majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, považuje sa jeho využívanie na účel dosahovania príjmu za podnikanie v rovnakom pomere u každého z manželov, ak sa manželia nedohodnú inak.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z.z. v citovanom znení dodaním služby je každé plnenie, ktoré nie je dodaním tovaru podľa § 8, vrátane

- a) prevodu práva k nehmotnému majetku vrátane poskytnutia práva k priemyselnému vlastníctvu alebo inému duševnému vlastníctvu,
- b) poskytnutia práva užívať hmotný majetok,
- c) prijatia záväzku zdržať sa konania alebo strpieť konanie alebo stav,
- d) služby dodanej na základe poverenia alebo rozhodnutia vydaného štátnym orgánom alebo na základe zákona.

33. V uvedenej súvislosti je celkom nedôvodná argumentácia správcu dane a žalovaného, že žalobca v určitých mesiacoch nevykazoval príjem, lebo, ako Súdny dvor Európskej únie neustále zdôrazňuje (napríklad rozsudok vo veci Halifax), ekonomická činnosť a zdaniteľný obchod vo forme dodania služby sú objektívne skutočnosti a správca dane k nim ako k takým musí pristupovať.

34. Ani samotná skutočnosť, že konateľ žalobcu, resp. konateľ nájomcu vozidiel bol určitý čas vo väzbe, ktorá mu fyzicky bránila vo výkone jeho oprávnení ako štatutárneho orgánu, nenaruša objektívny charakter ekonomických činností. Avšak v prípade, že správca dane zistí, že žalobca ako zmluvná strana nájomnej zmluvy, resp. nájomca vozidiel, alebo obaja spoločne v zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie (napríklad Maks Pen EOOD) mohli alebo mali vedieť, že sú súčasťou podvodného konania, uplatnenie tohto práva môže správca dane odmietnuť.

35. Preto v uvedených súvislostiach sa kasačný súd zhoduje so závermi správneho súdu (viď najmä bod č. 44 napadnutého rozsudku).

V.

36. Kasačný súd vzhľadom na dôvod kasačnej sťažnosti uplatnený sťažovateľom uvádza, že napadnutý rozsudok spĺňa zákonné požiadavky na formálne i obsahové náležitosti rozsudku požadované v zmysle § 139 S.s.p. Uvedený rozsudok správneho súdu riadne vychádza zo zisteného skutkového stavu, ktorého právna subsumácia pod daňové právo bola riadne správnym súdom odôvodnená. Kasačný súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi obsiahnutými v napadnutom rozsudku o tom, že preskúmané rozhodnutie vykazuje znaky

- d) je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov,
- e) zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci, týkajúce sa priznania práva na odpočítanie dane z pridanej hodnoty.

37. Počas konania kasačný súd z dostupných zdrojov nezistil a ani mu nebolo účastníkmi naznačené, resp. nedospel k záveru, že by sa vyskytli prekážky pre konanie z dôvodov neústavnosti alebo potreby výkladu komunitárneho práva aplikovaných právnych predpisov a súvisiacich právnych aktov orgánov Európskej únie, pre ktoré je potrebné konanie prerušiť, popri prípade výskyt skoršej judikatúry, od ktorej by sa tento rozsudok odkláňal.

38. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu a stanoviska žalovaného ako aj s prihliadnutím na vyššie uvedené závery, pri ktorých Najvyšší súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od nich obsahu a vyslovených právnych názorov (viď účinky sledované v § 20 a contrario § 22 ods. 1 S.s.p. spolu s čl. 144 ods. 1 ústavy) s prihliadnutím na

ústavný princíp právnej istoty odchyľil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska v zmysle záverov judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zjednocovania alebo zamedzovania vydávania protirečivých rozsudkov, najmä vec Zielinsky, Pradal a spol. v. Francúzska republika č. A- 24846/94, 34165/96 až 34173/96, poprípade vec Borovská a Forrai v. Slovenská republika č. A- 48554/10 z 25.11.2014), s oznámením termínu vyhlásenia rozsudku postupom podľa § 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

39. Kasačný súd v preskúmvanej veci v súlade s ust. § 455 S.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by nariadenie pojednávania by bolo potrebné.

40. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd postupom v zmysle § 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 1 S.s.p. na základe princípu úspešnosti sťažovateľa, čo v konaní o kasačnej sťažnosti nastalo.

Podľa § 467 ods. 1 S.s.p. ustanovenia o trovách konania sa primerane použijú na kasačné konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.).